

عنوان مقاله:

بررسی مناطق مستعد خشکسالی در حوضه خلیجفارس با استفاده از شاخصهای هواشناسی و هیدرولوژیکی

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست و مهندسی آب، دوره 6، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدحسین جهانگیر - استادیار، گروه انرژیهای نو و محیطزیست، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مریم طالعی - دانشجوی کارشناسیاریشد، گروه انرژیهای نو و محیطزیست، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با تحلیل سوابق تاریخی پدیده خشکسالی و با تکیه بر آمار و اطلاعات موجود می‌توان دوره بازگشت‌های خشکسالی را برای مناطق مختلف برآورد کرد. با ایجاد طرح‌های آمادگی برای پدیده خشکسالی می‌توان مشکلات ناشی از خشکسالی را تا حد زیادی کاهش داد. فراوانی به‌همراه شدت، مدت و گستره از مهم‌ترین ویژگی‌های مورد مطالعه در مطالعات مربوط به خشکسالی می‌باشند. هدف از این پژوهش محاسبه فراوانی‌های نسبی خشکسالی حوضه خلیج فارس با کمک شاخص خشکسالی تبخیر و تعرق بارش استاندارد شده (SPETI) و تهیه نقشه فراوانی آن‌ها بود. بدین منظور از شاخص SPETI به‌عنوان شاخص منتخب جهت بررسی خشکسالی‌ها در ۱۰ ایستگاه واقع در داخل و خارج از حوضه با طول دوره آماری مشترک ۳۰ ساله (۱۹۸۸-۲۰۱۷) در چهار مقیاس ۱۲ و ۹ و ۶ و ۳ month استفاده شد. پس از بررسی نتایج خروجی فراوانی‌های نسبی خشکسالی در هر مقیاس استخراج و نقشه‌های آن ترسیم شدند. نمودارهای روند بارش و دما نشان داد که داده‌های سالانه بارش و دما به‌ترتیب روند کاهشی و افزایشی داشته که دما با ۲۸٪ افزایش همراه بوده است؛ بنابراین نتایج نشان داد که شاخص SPETI در ارائه پدیده‌های خشکسالی با افزایش دما و کاهش بارش مواجه بوده است. لذا این ایستگاه‌ها به‌عنوان ایستگاه با پتانسیل حساسیت به خشکسالی معرفی می‌گردند.

کلمات کلیدی:

تبخیر و تعرق، حوضه خلیج فارس، درجه حرارت، شاخص SPETI

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189457>

